

[Lange.]

Købet tit i meget begrænset Omfang — betragtes som en Indtægt, der kan bruges; og særlig i en Tid som den, vi nu lever i, hvor der jo er stor Risiko ved at drive Erhvervsvirksomhed, maa en stor Del af den Indtægt, som indvindes i et godt Aar, holdes som en Reserve, som man er nogenlunde sikker paa skal angribes og maaske helt tabes i en efterfølgende Nedgangsperiode.

Jeg kan ogsaa belyse dette ved et Eksempel. Da vi efter den forrige Krig fik en voldsom Nedgang i alle Varepriser, havde Jydsk Andels-Foderstofforretning oparbejdet en Reservefond paa, saa vidt jeg husker, 8½ Mill. Kr. Disse 8½ Mill. Kr. tabtes alle i Nedgangsperioden. Men havde det været en privat Erhvervsvirksomhed eller konkurrerende Erhvervsvirksomheder — naturligvis fordelt paa mange Hænder, for saa store private Virksomheder er der ikke i denne Branche —, som havde tjent 8½ Mill. Kr. tilsammen, vilde de mindst være kommet til at betale Halvdelen deraf i Skat, saa den Dag, Nedgangen kom og Tabene skulde tages, havde Andelsforeningerne hele deres Indtægt i Behold, hvorimod Staten havde taget Halvdelen af de private Virksomheders Reserve — og Staten meldte sig ikke og tog sin Del af Tabet; da dette kom!

Hertil kommer for de private Erhvervsvirksomheder, som arbejder paa saadanne Omraader, hvor Risikoen er stor, at de ikke altid har den Chance, som Skatteydere i Almindelighed har: at kunne trække Skatten fra, saa de kun kommer til at betale af det overskydende Beløb. Det sker nemlig meget let, at der efter et Aar med en meget høj Indtægt, fordi Konjunkturerne har været med, kommer et Aar med Tab, og i det Aar, hvor der er Tab, har de ganske vist Lov til at trække Skatten fra, men naar der ikke er noget at trække fra, faar de ikke den Fordel, som andre Skatteydere har. (*Finansministeren* [V. Buhl]): Det er jo nu rettet for den overordentlige Skats Vedkommende). Ja, for den overordentlige Skats Vedkommende, men ikke for den almindelige Skats og ikke for Kommuneskattens Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget omtalte Direktør Chr. H. Olesens Skatte- og Indtægtsforhold, saaledes som han mente at kende dem. Jeg synes nu ikke, det er højnende for Tingets Forhandlinger, at man drager en navngiven Mands Indtægts- og Skatteforhold ind under Drøftelserne her. Men dertil kommer, at det ærede Medlem ikke var helt kendt med de Forhold, han omtalte. For den Tantième, som det ærede

Medlem nævnte, og som er omtalt i Spritfabrikkernes Regnskab, er opført for Direktør og Personale under eet, og Direktøren faar ikke Halvdelen af det Tantiémebeløb, som det ærede Medlem anførte. Men for øvrigt vil jeg sige, at denne Form for Forhandling vil i hvert Fald jeg ikke deltage i.

Det ærede Medlem rettede det bestemte Spørgsmaal til mig, om jeg vilde gaa ind for Købmandsrepræsentanternes Forslag. Det kan jeg svare ja til. Jeg tror, det ærede Medlem sagde, at det konservative Parti ikke havde villet gaa ind for det, men derom kan jeg oplyse, at Det konservative Folkeparti har stillet dette Ændringsforslag i Udvalget i det andet høje Ting sammen med det Forslag, som i øvrigt er omtalt. Men naturligvis var der ingen Mulighed for, naar ingen vilde gaa ind paa en Forhandling om det, at faa det gennemført. Jeg har imidlertid ogsaa sagt i mit første Indlæg, at jeg mente ikke, det var den eneste Løsning, at det var muligt, at der kunde findes en bedre Løsning, og at jeg var villig til at deltage i et Arbejde paa at finde en Løsning. Men det maa være en effektiv Løsning, en ogsaa fra vort Synspunkt tilfredsstillende Løsning.

Den højtærede Finansminister udtalte over for mine Bemærkninger om Regeringens økonomiske Politik, at denne efter hans Mening var helt tilfredsstillende, og at vi før Krigen var inde i en økonomisk Opgangsperiode, der viste, at Regeringens økonomiske Politik havde været rigtig. Jeg tror nu, at selv om vi var inde i en økonomisk Opgangsperiode — og dette, at der er Opgang i Konjunkturerne, er jo egentlig ikke noget, som Regeringen kan tillægge sig Æren for —, kunde Opgangen have været betydelig større, hvis vi ikke havde været saa tyngede af Skatter i den foregaaende Periode.

Jeg vil her gerne anføre et enkelt Eksempel, fordi vi fra vor Side under Behandlingen af Skatteforslag for ganske faa Aar siden netop gjorde opmærksom paa, at f. Eks. over for Skibsfarten vilde en saa voldsom Beskatning, som man var inde paa, virke hemmende. Jeg tror ikke, nogen kan være i Tvivl om i Dag — heller ikke den høje Regering eller den højtærede Finansminister —, at det havde været lykkeligt for Landet, om vi i Dag havde haft en større Handelsflaade, end vi har. Paa mange Maader havde været lykkeligt for Landet. Men Forholdene har jo udviklet sig saaledes, at den danske Handelsflaade ikke har haft en saadan Fremgang med Hensyn til Anskaffelse af nye Skibe, som Tilfældet har været i vore Nabolande Sverige og Norge. Jeg